

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV / 2 9 6 - 0 / 2019
Érkezett:	2019 FEBR 12.
Példány:	1
Melléklet:	1 f db
Kezelőiroda:	lel

Magyarország Alkotmánybírósága

1015 Budapest Donáti u. 3.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság útján

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG	
ÉRKEZTETŐ IRODA	
3.	
ÜGYSZÁM	
KEZDŐPÁTON:	
ÉRKEZÉS MÓDJA	POSTÁN / E-MAILLEN /
GYŪJTÓI ADÓDÍJ	SEMÉLYESEN / FAXON
ÉRK.:	2019 -01- 3 0
PÉLDÁNY:	1 FELZET:
MELLÉKLET:	100 db KÖZTÜKTÖ
ÜGYSZÁM:	
UTÓPÁTON:	D

Tisztelt Alkotmánybíróság!

R

██████████ (születési hely és idő: ██████████ ██████████ ██████████; anyja neve: ██████████

██████████ képviselőjében eljárva (ügyvédi meghatalmazás P/1. szám alatt csatolva) a következő

alkotmányjogi panaszt

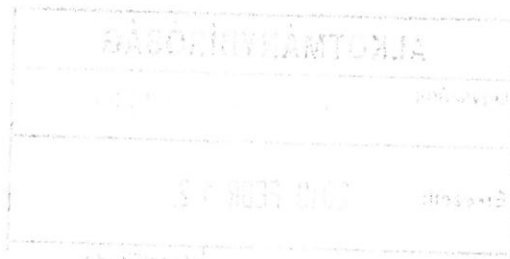
terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az alábbiakban részletesen kifejtendő indokok alapján a Pesti Központi Kerületi Bíróság 26.Pk.500.277/2017/12. számon hozott végzését (P/2. számon csatolva) és az azt helybenhagyó, Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 50.Pkf.631.543/2018/4 számú végzését (P/3 számon csatolva), valamint a Kúria Pfv.II.21.124/2018/10. számú, felülvizsgálati eljárásban hozott végzését (P/4. szám alatt csatolva), mint alaptörvény-ellenes bírói döntéseket megsemmisíteni szíveskedjék.

Kérelmem anyagi jogi jogalapja Magyarország Alaptörvényének XVI. Cikke (a gyermek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz való joga) XXVIII. cikk (1) bekezdése (tisztességes eljáráshoz való jog).

Kérelmem eljárásjogi alapja az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI törvény 27. § (1) bekezdése, amely alapján az Alkotmánybíróság felülvizsgálja a bírói döntés Alaptörvénnyel való összhangját, és megsemmisíti az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvénnyel ellentétes bírói döntést.

Az Indítványozó személyes érintettségét igazolja, hogy a bírósági eljárásban az Indítványozó mint peres fél vett részt.

A P/3. szám alatt csatolt végzést 2018. november 28-én kézbesítették az Indítványozó jogi képviselőjének, így az Abtv. 31. § (1) alapján az alkotmányjogi panasz határidőben kerül benyújtásra.

A jelen ügy tárgyát képező alkotmányossági kérdés „alapvető alkotmányjogi jelentőségű” (Abtv. 29. §), ugyanis a bírói döntések az Indítványozónak több Alaptörvényben védett jogát is sértik: mégpedig az Indítványozó a gyermekek védelmét stipuláló alaptörvényi rendelkezéssel együtt olvasott tisztességes eljáráshoz való jogát. A jelen beadványban támadott végzések olyan bírói jogértelmezés eredményeként születtek, melyek nem voltak tekintettel arra, hogy a per tárgyát koraszülött és rendkívül súlyos egészségi állapotban lévő csecsemők illegális elvitele és a visszaviteli kötelezettség elrendelése jelentette. Arra kérdésre, hogy ilyen rendkívül sérülékeny gyermekekre rendelkezést hozó bíróságoknak milyen alapjogi sztenderdek szerint kell ítélni az Alaptörvény XVI. Cikke és XXVIII. Cikke kontextusában, a t. Alkotmánybíróságnak – továbbfejlesztve a 3375/2018 (XII. 5.) AB határozatban kidolgozott elveket – érdemben kell foglalkoznia.

A panasz hangsúlyozottan nem ütközik az ún. negyedfokú jogorvoslat tilalmának elvébe, a beadványban foglaltakat semmiképpen nem lehet ekként értelmezni, az egyértelműen ellentétes lenne az Indítványozó előadásával és annak szándékolt tartalmával, mely tehát nem „önmagában” támadja a bírói döntéseket, hanem a fentiekben már jelzett és a továbbiakban részleteiben kifejtendő alkotmányjogi kontextusban.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdése értelmében az Indítványozó kéri adatai zártan kezelését.

I.

TÉNYEK

1. Az Indítványozó vegyésztechnikus, hosszú évek óta Németországban él és dolgozik az [REDACTED]nél. [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] 2016. július 19-én kötöttek házasságot [REDACTED]. Az Indítványozó házastársa [REDACTED] büntető ügyszakban bíró.
2. A pár 2016. augusztus 16-a óta Németországban élt, 2017 januárjától immár újszülött gyermekeikkel együtt. Az Indítványozó felesége az Indítványozó lakásába való bejelentkezéssel német helyi lakcímet szerzett, az azzal járó ún. AOK (német egészségbiztosítási jogviszony) kártyával együtt.
3. A házasságból 2016. október 2-án a Németországi [REDACTED] klinikáján hármásikrek születtek – [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]. A gyermekek koraszülöttek voltak, [REDACTED] és [REDACTED] mindenfajta nagyobb komplikáció nélkül fejlődik – ugyanakkor koraszülöttségük okán továbbra is különleges bánásmódra és ellátásra szorulnak. [REDACTED] ugyanakkor 3 nappal korábban súlyos agyvérzést kapott, így csak a szülés után három hónappal, 2017. január 9-én hagyhatta el a kórházat és továbbra is speciális kezelésben kell részesülnie. Az anyát a kórházban képezték ki az ápoláshoz szükséges eszközök használatára (az anya ugyan németül nem beszél, de tolmácsot és egyéb szükséges asszisztenciát biztosítottak számára). Az anya terhességi-gyermekágyi segélyt és gyermekgondozási díjat a magyar, családi pótlékot a német társadalombiztosítás révén kapott.
4. Az Indítványozó a lehető legteljesebb mértékben részt vett a gyermekek nevelésében és gondozásában, pelenkázta, fürdette őket, illetve a Pető Intézet módszere szerint végezte velük a fejlesztő tornát. Az Indítványozó továbbá maximálisan segített az egyéb házimunkákban is, főzött, vasalt, bevásárolt, vitte a gyermekeket kivizsgálásokra és fejlesztésekre. Mindemelllett Indítványozó dolgozott is, műszakrendjéhez igazította a teendőit.
5. A német társadalombiztosítás alapján az anya otthonában továbbá jogosult volt 12 órás váltásokban dolgozó 24 órás nővér-asszisztenciára is, melyet igénybe is vett, egészen 2017 júliusáig. [REDACTED] hetente ötször, két testvérét négyszer vitték a német társadalombiztosítási rendszer által biztosított magas szintű fejlesztésekre.

6. 2017. július 18-án az Indítványozó felesége mindenfajta előzetes értesítés és az Indítványozó beleegyezése nélkül a gyermekekkel Magyarországra távozott, egy [REDACTED] megyei kis faluba, [REDACTED]. Az Indítványozó felesége a gyermekek és a saját ingóságait szinte teljes mértékben magával vitte, de a gyermekek számára szükséges eszközöket (gyógyszerek, oxigénpalackok, ambu tömlő, vákuum kompresszor stb.) viszont hátrahagyta. Az Indítványozó kezdeményezésére a [REDACTED] Gyámhivatal megállapította, hogy a gyermek veszélyeztetése az anyával „enyhe fokban” fennáll. Ezt az is bizonyítja, hogy [REDACTED] gyomorszondája elmozdult, az étel mellette jött ki – azt ki kellett volna cserélni, de arra megyei kórház nem, csak a szegedi klinika volt képes pár nap múlva. Ilyen malőr Németországban nem fordult volna elő.

7. A gyermekeket az anya ezek után a családi házban nevelte, idős szülei segítségével, illetőleg [REDACTED] egyből kórházba – a szegedi klinikára – kellett szállítani, ugyanis nála rekeszizomsérv miatt műtét vált szükségessé.

8. Az Indítványozó 2017. augusztus 2. napján a Központi Hatósághoz érkezett 2017. július 20-án kérelmet terjesztett elő az Igazságügyi Minisztériumban a gyermekek jogellenes Magyarországra vitele miatt és visszavételük érdekében. Az Igazságügyi Minisztérium semmilyen lépést nem tett, így az Indítványozó 2017. október 30-án kérelemmel fordult a Pesti Központi Kerületi Bírósághoz (a továbbiakban: PKKB), kérvényezve a gyermekek Németországba történő visszavételét (a kérelem **P/5.** szám alatt csatolva).

9. A PKKB a 2017. december 6-án kelt 26. Pk.500.277/2017/12 számú ítéletével az Indítványozó kérelmét elutasította. A bíróság osztotta az Indítványozó azon álláspontját, hogy nem járult hozzá a gyermekek szokásos tartózkodási helyének megváltoztatásához, mely a per iratai alapján az elvitel időpontjában egyértelműen Németország volt. A PKKB mindebből arra következtetett, hogy a gyermekek „Magyarországon történő visszatartása (...) jogellenes” volt (ítélet 6. oldal, alulról 3. bekezdés).

10. Mindezek ellenére a gyermekek visszavételét a PKKB nem rendelte el a gyermekek hármásiker mivoltára, alacsony életkorára, koraszülöttségükre, folyamatos fejlesztési igényeikre és [REDACTED] várható műtétjére tekintettel. A bíróság továbbá figyelembe vette a szállítás esetleges kockázatait, valamint azt, hogy a gyermekek – jogellenesen ugyan –

ugyanakkor *de facto* az anyával élnek egy ideje, ami a szocializációjuk szempontjából fontos. Minthogy az anya nem kíván visszatérni Németországba semmi szín alatt, a gyermek tőle való elválasztása komoly traumát okozhatott volna a PKKB álláspontja szerint, amit külső szakasszisztencia nem tudott volna megfelelően pótolni a németországi nevelés során.

11. Felhívom a figyelmet arra, hogy a bíróság előbbieken kifejtett érvelése szinte szó szerint megegyezik az anya jogi képviselőjének a 2017. november 10-ei tárgyaláson jegyzőkönyvezett előadásával (a jegyzőkönyv **P/6. szám** alatt csatolva, 2. oldal, a képviselői előadás utolsó bekezdése). A PKKB tehát bizonyítást ezekre a kérdésekre nem folytatott, csak elfogadta az anya (jogi képviselője) előadását, úgy, hogy az Indítványozó ellentétes tényállítást tett (Jegyzőkönyv 3. oldal, Indítványozó jogi képviselője nyilatkozatának utolsó előtti mondata.)

12. Az Indítványozó fellebbezést nyújtott be az elsőfokú végzés ellen (**P/7. szám** alatt csatolva). Az Indítványozó kifejtette, hogy az anyának kellett volna bizonyítania, hogy a visszaszállítás során a gyerekek testi- vagy lelki károsodásnak lennének kitéve, vagy az egyébként elfogadhatatlan lenne. Az anya semmilyen bizonyítékkal nem szolgált ezen a téren. Az elsőfokú bíróság pusztán találgatott, amikor az utazást veszélyfaktornak kiáltotta ki. Ez szakkérdés, melyre szakértőt kellett volna kirendelni – hiszen megfelelő kísérőszeméllyel ez a kockázat minimalizálható, ha egyáltalán létezik. Ebben a körben az is hangsúlyozandó, hogy a rendelkezésre álló orvosi papírok szerint a gyermekek – [REDACTED] is – szállítható volt, ezt maga az anya jogi képviselője ismerte el a 2017. november 14-én tartott tárgyaláson (a tárgyalási jegyzőkönyv **P/8. szám** alatt csatolva, 2. oldal, alulról 4. bekezdés).

13. Különösen tanulságos, hogy a szállítás kérdését még az ellenérdekű anya is orvosi szakkérdésnek tartotta (Jegyzőkönyv 2, 9. oldal, 2. bekezdés), de a bíróság ennek ellenére nem rendelt kizakértőt ezen kérdés megítélésére. Ebben a körben arra is fel kell hívni a figyelmet, hogy a PKKB teljességgel figyelmen kívül hagyta [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] professzorasszony véleményét (az Indítványozó F/1.- mellékletként csatolta a 2017. december 5-én kelt előkészítő iratához – az előkészítő irat **P/9. szám** alatt csatolva), mely azt mondta ki, hogy [REDACTED] szállítható lenne Németországba, erre van kialakult orvos-szakmai gyakorlat.

14. Az anya ráadásul nem tudta bizonyítani, hogy a gyermekek rendszeres, a németországgal azonos színvonalú ellátásban részesülnének. Németországban [REDACTED] még

kanállal is táplálható volt, még Magyarországon ilyen módon táplálhatatlanná vált. A gyermek állapotának romlására **P/10. szám** alatt csatolok két fotót, a kisebb méretű még a gyermek elhozatal előtt készült, a nagyobbik már Magyarországon – az állapotromlás sokkolóan szembetűnő.

15. Pusztán az anya elmondása alapján vizsgálta az anya környezetét a bíróság és erre bizonyítást nem vezetett – mindezzel párhuzamosan az Indítványozó bizonyítottan magas színvonalú életkörülményeit figyelmen kívül hagyta, pedig abban a gyermekek osztoztak volna (Az Indítványozó évi 70 ezer eurót keres, ebből minden speciális ellátási költséget bőségesen és a magyarországinál magasabb színvonalon lehet fedezni.) Ebben a körben a PKKB teljesen figyelmen kívül hagyta az Indítványozó azon, semmivel nem cáfolt nyilatkozatát (Jegyzőkönyv 6. oldal első bekezdés), hogy Indítványozó elmehetne GYES-re, tudna 24 órás nővért fogadni, a későbbiekben csökkentett munkaidőben dolgozni és természetesen a németországi Pető Intézet segítségével is rendelkezésre állna. Végezetül az Indítványozó azt is kifejtette, hogy az anya vissza-nem-térési szándéka irreleváns – hiszen ezen az alapon minden gyermek visszaadást meg lehetne hiúsítani.

16. A Fővárosi Törvényszék az 50.Pkf.631.543/2018/4. számú végzésével az elsőfokú határozatot helyben hagyta A Törvényszék a következőkkel indokolta az álláspontját. A gyermek visszavitele a Hágai Egyezmény értelmében csak különösen indokolt esetben tagadható meg, és a bíróság értékelése szerint ez fennállt. A másodfok szerint felesleges lett volna az orvosszakértő kirendelése, mert az ügyet „az eset összes körülményének mérlegelésével kell értékelnie.” A Törvényszék úgy vélte, hogy az Indítványozó nem lenne képes ugyanolyan ellátást biztosítani a gyermekeknek, mint az anya. Ezen álláspontját a Törvényszék semmivel nem indokolta, csak utalt az elsőfokú eljárás „adatai”-ra.

17. Az Indítványozó felülvizsgálati kérelemmel élt a Kúriához (**P/11.** szám alatt csatolva). Az Indítványozó kifejtette, hogy a másodfokú bíróság tévesen értelmezte a bizonyítás szabályait, ugyanis nem neki kellett bizonyítani a Hágai Egyezmény értelmében, hogy a gyermek szállítható, hanem az anyának, hogy nem szállítható, hiszen a gyermekek visszaadását csak nagyon kivételes esetben lehet megtagadni. Erre nem került sor, mégis az anya álláspontját fogadta el a bíróság. Az Indítványozó felhívta a figyelmet arra is, hogy a Törvényszék azon álláspontja, hogy az Indítványozó nem tudná megfelelően ellátni a gyermekeit, minden ténybeli alapot nélkülöz.

18. Az Indítványozó kifejtette továbbá, hogy a gyermeke elvitele és a jogerős döntés meghozatal között több, mint nyolc hónap eltelt, ami egyértelműen ellentétes a Hágai Egyezményvel. Az időmúlásnak azért is nagy jelentősége van, mert [REDACTED] állapota ez alatt az időszak alatt – a nem megfelelő magyarországi ellátás okán – sokat romlott. Egy ilyen sürgős ügyben ráadásul az iratok megismerése is nagy nehézségekbe ütközött; a jegyzőkönyvek nem váltak időben hozzáférhetővé az eljárás alatt, illetve volt olyan tárgyalási jegyzőkönyv, melyet csak a fellebbezési határidő után ismert meg az Indítványozó.

19. Az Indítványozó felhívta a figyelmet arra, hogy az anya – a bíróságok asszisztálásával – a jogellenesen szerzett helyzeti előnyét a kapcsolattartás akadályozására használja. Éppen ezért az elvitel utáni időszakot nem is lehetne figyelembe venni annak megítélésekor, hogy ki alkalmasabb a gyermekek nevelésére – és ezzel összefüggésben Indítványozó ismételt hangsúlyozta, hogy amíg a gyermekek Németországban voltak, megfelelően részt vett nevelésükben és gondozásukban.

20. Az Indítványozó hangsúlyosan nehezményezte, hogy a szállíthatóság pillanatnyi kérdését a bíróságok állandó állapotnak vették, valamint azt is, hogy az anya megfelelőbben tudna gondoskodni a gyermekekről. Ez utóbbi ráadásul ellentmond az ügy tényeinek – hiszen [REDACTED] rögtön a kizárólagos anyai felügyelet alá kerülés után megsérült. Az Indítványozó sérelmezte továbbá, hogy az anya németországi esetleges egzisztenciájának kérdése a gyermekek érdekei elé kerülő megfontolássá vált.

21. A szállíthatóság kapcsán az Indítványozó rámutatott, hogy az azokkal kapcsolatos aggodalmak jelentősen eltúlzottak, hiszen maga a Törvényszék is elavult információkra alapozta döntését – a Törvényszék döntése 2017 márciusában született, míg [REDACTED] mütétje januárban volt. A bíróságok arra sem voltak tekintettel, hogy az anya finoman szólva is nem tökéletes minőségű Kelet-Magyarországi utakon rendszeresen 4 órát szállította gépjárművel a [REDACTED]. A per irataiból kitűnően a szakszerű (akár légi) szállítás megvalósítható lett volna, melynek költségeit Indítványozó vállalta volna. A betegszállítás szakmai kérdésében járatlan bírák viszont teljesen másképpen látták ezt a kérdést, de ennek indokát nem adták.

22. A nevelési alkalmasság kérdésében való döntés kapcsán az Indítványozó utalt arra, hogy a bíróságok ebben a körben semmilyen bizonyítást – pl. tanúk meghallgatását – nem

foganatosítottak, csupán a két ellenérdekű fél elmondása állt egymással szemben, így az anya javára döntő végzés nyilvánvalóan megalapozatlan. Ebben a körben Indítványozó értetlenségének adott hangot, hogy – egyébként az anya által becsatolt – orosházi gyámhivatali végzést, mely a gyermekek veszélyeztettségét kimondta, miért hagyták figyelmen kívül a bíróságok.

23. Az Indítványozó utalt arra is, hogy a bíróságok teljesen egyoldalúan ítélték meg a felek helyzetét, csak azzal foglalkoztak, hogy a gyermekeknek mekkora törést okozna az anyuktól való elszakításuk, de azzal pl. már nem foglalkoztak, hogy az édesapjuktól való távollét milyen traumával jár. Felrótták az Indítványozónak, hogy munkája miatt – véleményük szerint – nem lenne alkalmas a gyermekek nevelésére, de arról már nem szóltak, hogy az anyának is előbb-utóbb munkába kell állnia és akkor idehaza megoldhatatlan, vagy legalábbis nagyon nehéz lesz a gyermekek ellátása, hiszen idős szüleire nem támaszkodhat a végtelenségig. Az Indítványozó ezután – ismételtén – bemutatta, hogy Németországban milyen magas szintű ellátásban (külön szakképzett ápoló ██████████, óvodai ellátás két testvérének stb. a magyar ellátásnál nyilvánvalóan magasabb színvonalon.

24. Az Indítványozó továbbá egy külön, későbbi „Bejelentés” elnevezésű iratban (P/12. szám alatt csatolva kénytelen volt a Kúria tudomására hozni, hogy ██████████ kiújult a rekeszsérve, túlnyomórészt az alkalmatlan táplálási mód miatt, valamint felfekvéses sebei is keletkeztek.

25. Az Indítványozó további észrevételeket is benyújtott a Kúriának 2018. október 24-én (P/13. szám alatt csatolva.) Ebben az iratban az Indítványozó még egyszer összefoglalta, hogy ő miért sokkal alkalmasabb a gyermeke nevelésére, mint az anya. Így különösen hangsúlyozta, hogy a szállítás kérdése – túl azon, hogy az technikailag mindig is lehetséges volt és annak költségeit ő állni tudta volna – a Kúria döntésének időpontjában az időmúlásra tekintettel nem releváns, hiszen ██████████ műtétje időközben megtörtént. Az Indítványozó hangsúlyozta, hogy az anya hanyagsága miatt ██████████ epilepsziája kiújult, pedig Németországban a gyermek ebben a tekintetben tünetmentes volt. Az Indítványozó arra is felhívta a figyelmet, hogy a másik két gyermek fejlesztése is teljesen elmaradt, fejlődésükben visszamaradtak – ne feledjük, bár „egészségesek” voltak, de koraszülöttségük okán ők is speciális ellátást-fejlesztést igényeltek volna, melynek az anya nem tett eleget, ellentétben a németországi ellátással.

26. A Kúria a 2018. október 30-án kelt és az Indítványozó jogi képviselőjének 2018. november 28-án kézbesített, Pfv.II.21.124/2018/10. számú végzésével a jogerős végzést hatályában fenntartotta. A Kúria a következő indokokra alapította a döntését.

27. Kiindulásként a Kúria is leszögezte, hogy a gyermekek Németországból való elvitele jogellenes volt. A Kúria álláspontja szerint az Indítványozó a bizonyítással kapcsolatos felvetéseit nem indokolta meg, így ebben a körben nem vizsgálódott. A Kúria ugyanakkor elismerte, hogy az anyát terhelte annak bizonyítása, hogy a gyermekek Németországba való visszavitele miatt testi-lelki károsodásnak lennének kitéve, illetőleg az számukra elviselhetetlen terhet jelentene.

28. A Kúria elismerte, hogy az eljáró bíróságok nem adtak előzetesen semmilyen felvilágosítást a feleknek a bizonyítási teherről. A Kúria álláspontja szerint a szállíthatóság kérdését a másodfokú bíróság már nem tekintette perdöntőnek, így ugyan az eljárásjogi szabálysértés megvalósult, de az nem tekinthető ügydöntőnek. A szakértő kirendelésének elmaradása kapcsán a Kúria röviden leszögezte, hogy azt a felek nem kérvényezték, hivatalból pedig a jogszabály ezt nem teszi lehetővé.

29. A Kúria arra nem tért ki, hogy a gyermekek németországi létével kapcsolatos többi állítását az anyának miért nem kellett bizonyítania, mindösszesen annyit szögezett le, hogy ennek a kérdésnek az eldöntése a bíróságok diszkrecionális jogköre. A Kúria ezután sommásan közölte, hogy ebben a körben egyetért az első és másodfokú döntéssel, az indokokat nem ismétli meg. A Kúria ugyanakkor tett pár kiegészítést.

30. A Kúria – minthogy pro forma a közös felügyelet megmaradt volna – feltételezte, hogy az anya is visszatérne a gyermekkel Németországba. (Tette ezt mindannak dacára, hogy az anya az eljárás folyamán végig konzekvensen állította: esze ágában sincs ilyet tenni, Magyarországon akar maradni.) Mindezek ellenére a Kúria felrótta az Indítványozónak, hogy a hipotetikusan Németországban élő anyának a német nyelv ismeretének hiánya miatt gondjai lennének a szakápoló személyzettel való kommunikációban. (A Kúria arról nem vett tudomást, hogy a szülést követően a német kórházban az anyának meg tudták tanítani az ápoláshoz szükséges dolgokat, így a nyelvi nehézségek nyilvánvalóan áthidalhatók.)

31. A Kúria – szintén teljesen érthetetlenül – utalt arra, hogy a szakápoló nem helyettesítheti a szülő és gyermek közötti bensőséges viszonyt, valamint arra, hogy csak az anya képes önállóan (jelentsen ez bármit, főként úgy, hogy a Kúria előzőleg a szakápolói ellátás szükségességéről értekezett) ellátni a gyermekeket, az Indítványozó nem. Ez az állítás minden alapot nélkülözött és az ügy irataival is nyilvánvalóan ellentétes volt – németországi tartózkodásuk alatt az Indítványozó aktívan részt vett a gyermekek ápolásában. A Kúria azt is felrótta az Indítványozónak, hogy 3 műszakban dolgozik, ezért segítségre lenne szüksége, ebben a körben teljesen figyelmen kívül hagyva azt, hogy a) az Indítványozó GYES-en lett volna, hasonlóan az anyához, b) előbb-utóbb az anyának is dolgoznia kell, ez az érv tehát valójában irreleváns, mindenképpen kell segítség a gyermekek neveléséhez

II.

A BÍRÓI DÖNTÉS ALAPTÖRVÉNYELLENESSÉGÉNEK AZ OKA

32. Mielőtt a bírói döntés alaptörvény ellenességének okait részletesen kifejtem, előzetesen hivatkozom az Alkotmánybíróságnak a magyar állam nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítésével kapcsolatos gyakorlatára, elvárásaira.

33. Az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdése azt a kötelezettséget rója az államra, hogy nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítsa a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját. A *pacta sunt servanda* elvéből következően tehát az Alkotmánybíróságnak és a rendes bíróságoknak akkor is követnie kell a strasbourgi joggyakorlatot, az abban meghatározott alapjogvédelmi szintet, ha saját megelőző, „precedens-határozataiból” ez kényszerűen nem következne (1718/B/2010. AB határozat).

34. Előljáróban azt is hangsúlyozom, hogy jelen ügy nagyban analóg a 3375/2018 (XII. 5.) AB határozattal (A továbbiakban: ABh.) elbírált esettel.

A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme a gyermekek védelméhez való jogával összefüggésben – Alaptörvény XXVIII. Cikk együtt olvasva az Alaptörvény XVI. Cikkével

35. Az Alkotmánybíróság számos határozatában foglalkozott a tisztességes eljáráshoz való joggal. A tisztességes eljárás (fair trial) olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek a figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes [6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95.]. A tisztességes eljáráshoz való jog olyan abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye [14/2004. (V. 7.) AB határozat, ABH 2004, 241, 266.].

36. A tisztességes eljáráshoz való jog több garanciális szabályból áll. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványai különösen: a bírósághoz fordulás joga, a tárgyalás igazságossága, a tárgyalás nyilvánosságának és a bírói döntés nyilvános kihirdetésének a követelménye, a törvény által létrehozott bíróság, a bírói függetlenség és a pártatlanság kivánalma, továbbá az észszerű határidőn belüli elbírálás követelménye. A szabály de facto nem állapítja meg, de az Alkotmánybíróság értelmezése szerint része a tisztességes eljárásnak az is, hogy az eljárásban biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége (22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]).

37. Az Alkotmánybíróság számos határozatában kimondta, hogy a testület az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés d) pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő

jogalkalmazásra került sor (3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]). Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon (3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]). A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, és mérlegelése az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat (3012/2016. (I. 25.) AB végzés, Indokolás [20]).

38. Ugyanakkor az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatában a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog érvényesülésének megítélését minden esetben tartalmi vizsgálathoz kötötte: mint ahogyan jelen ügyben is, elemezte az alapjog állított sérelmére vezető jogszabályi környezetet és bírói döntést, a szabályozás célját és a konkrét ügy tényállását, majd pedig - mérlegelés eredményeként - mindezekből vont le következtetéseket az adott esetre nézve megállapítható alapjogsérelemre nézve (3102/2017. (V. 8.) AB határozat, Indokolás [18]).

39. Az Alkotmánybíróságnak a fenti következetes gyakorlatot szem előtt tartva általában azt vizsgálja, hogy a rendesbírói eljárásban - az indítványozó által előadott érvek és indokok alapján - sérült-e az indítványozó tisztességes eljáráshoz való joga. A tisztességes eljáráshoz való alapjog sérelmét eredményezheti ugyanis olyan eljárásjogi vagy anyagi jogi szabály megsértése, amely az eljárás valamelyik szereplője (jellemzően valamelyik fél) számára többletjogosultságot biztosít vagy őt éppen valamilyen fennálló jogától, vagy jogosultságától fosztja meg, olyan kérdések tekintetében, amelyek érdemben befolyásolják, elnehezítik vagy akár el is lehetetlenítik a bizonyítást, megváltoztatva ezzel az eljárás végkimenetelét (ABh., 35. pont).

40. Az Alkotmánybíróságnak az olyan ügyekben, melynek tárgya kizárólag a kiskorú gyermek(ek) jogellenes visszatartása volt - azt a kérdést kellett megválaszolnia, hogy sérült-e a tisztességes eljáráshoz való alapjog akkor, amikor a bíróság a gyermekek érdekének érvényesülését nem tette lehetővé azáltal, hogy a bíróság ebbéli meggyőződésének megszilárdítása érdekében - ebben a speciális esetben - nem folytatta le a lehető legszélesebb körű bizonyítást, illetve a bizonyítékok előterjesztésének a lehetőségét az egyik fél számára megnehezítette, illetve objektíve lehetetlenné tette. Megvizsgálta az Alkotmánybíróság továbbá

azt a kérdést is, hogy a bírósági eljárásokban történtek-e olyan eljárási jellegű szabálytalanságok, melyek együtt hatása azt eredményezte, hogy az eljárás minősége vált tisztességtelenné. Ez ugyanis az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata alapján a bírói döntések alaptörvény-ellenességéhez vezethet. A tisztességes eljáráshoz való jognak ugyanis olyan ügyekben, ahol a gyermekek érdekeinek a védelme különösen hangsúlyos, fokozottan kell, hogy érvényesüljön (ABh., 36. pont).

41. Az Alkotmánybíróság a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatában összefoglalóan kimondta, hogy "[a]z Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes bírósági eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes bírósági eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon (lásd 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34])" (Indokolás [26]).

42. Az Alkotmánybíróság olyan esetben, ha a gyermekek kifejezetten alacsony életkorúnak minősülnek, ezért fokozottan ki vannak téve annak, hogy külföldre visszavitelük esetén testi vagy lelki károsodást szenvednének vagy a visszavitel más módon elviselhetetlen helyzetet teremtene számukra, előírta, hogy az eljáró a bíróságnak fokozott körültekintéssel kell eljárnia és a gyermek(ek) érdekeit a lehető legtöbb rendelkezésre álló bizonyítási eszközzel kell felderíteni és védeni.

43. Különösen hangsúlyosak a gyermekek érdekei amiatt is, mert a nemzetközi megállapodások mellett az Alaptörvény XVI. cikke is külön rendelkezik arról, hogy minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéshez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. Erre tekintettel **a gyermekek érdekeit közvetlenül érintő eljárásokban**

különös hangsúlyt kell kapnia az eljárás tisztességes voltának. Az ilyen típusú eljárásokban a **gyermek érdekei feltárásának elmaradása általában sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot** ABh., 59., 64.. pontok).

44. Figyelemmel arra, hogy a t. Alkotmánybíróság több döntésében is hivatkozta és rendszeresen figyelemmel van a strasbourgi székhelyű Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlatára, az alábbiakban a tisztességes eljárás kapcsán ezen fórum gyakorlatát is hivatkozunk. A Bíróság esetjoga értelmében a tisztességes eljáráshoz való jogra való hivatkozás megillet minden olyan személyt, aki úgy véli, hogy jogellenes beavatkozás történt valamely jogának gyakorlásába, és aki azt panaszolja, hogy nem volt lehetősége arra, hogy igényét a 6. cikk 1. bekezdésében támasztott követelményeknek megfelelően bíróság elé terjessze. (ld. *Le Compte, Van Leuven and De Meyere v. Belgium*, 23 June 1981, § 44, Series A no. 43)

45. Az eljárás tisztessége követelményének sérelmét az EJEK csak akkor tartja megállapíthatónak, ha azt a per későbbi szakaszaiban sem orvosolták. A Bíróság többször megállapította, hogy a tisztességes eljárás kapcsán a szabályozás a Részes Állam hatásköre, annak megtartása pedig a nemzeti bíróságok elsődleges feladata. A Bíróság az ilyen természetű ügyekben az Egyezmény értelmében azt vizsgálja, hogy maga az egész eljárás természete tisztességesnek minősíthető-e. (*Elsholz v. Germany* [GC], no. 25735/94, § 66, ECHR 2000-VIII)

46. Az Alkotmánybíróság – összefüggésben a döntés indokolásának ügyfél jogorvoslatát segítő jellegével – az indokolást alátámasztó bizonyítékokkal kapcsolatosan arra a konklúzióra jutott, hogy **„azoknak megfelelő alapot kell teremteniük a hatékony jogorvosláshoz.”** [630/B/2005 AB határozat]. A bizonyítékok figyelembe vételénél pedig a hatóságoknak elsődlegesen azt kell szem előtt tartaniuk, hogy a tényállás teljes mértékben feltárásra kerüljön.

Fenti elvek alkalmazása a jelen ügyre

47. A jelen ügy tárgyát képező bírósági eljárás sok szempontból atipikus. A gyermekek az egyik szülő általi illegális elvitele a szokásos tartózkodási országból nem ismeretlen a jogalkalmazók előtt. Ugyanakkor, a most eldöntendő kérdés az volt, hogy vissza kell-e vinni

Németországba koraszülött hármassikreket, akik még nagyon kicsik (az alkotmánybírósági beadvány szerkesztésekor is csak másfél évesek, speciális fejlesztésre szorulnak koraszülöttségük okán és a leánygyermek pedig súlyos károsodással született, így az ő gondozása-nevelése még speciálisabb.)

48. Ebben a helyzetben – ahol a gyermekek nagyon kicsik és ráadásul az egészségi állapotuk is különös figyelmet igényel – a fentiekben idézett alkotmánybírósági gyakorlat értelmében az eljáró a bíróságnak fokozott körültekintéssel kell eljárnia és a gyermek(ek) érdekeit a lehető legtöbb rendelkezésre álló bizonyítási eszközzel kell felderíteni és védeni, gyermekek érdekei feltárásának elmaradása általában sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot.

49. Jelen esetben pontosan ez történt – a bíróságok nem derítették fel megfelelően, hogy mi lenne a gyermekek érdekeit legjobban védő eljárás. Azt ezen a helyen is hangsúlyozom, hogy Indítványozó nem azt kéri a t. Alkotmánybíróságtól, hogy mondja ki, hogy a rendesbíróságok „tévedtek” vagy „rossz” döntést hoztak akkor, amikor nem rendelték el a gyermekek visszavitelét Németországba. Az ebben való állásfoglalás a rendesbíróságok feladata volt és marad. Azt viszont határozott álláspontom, hogy az Alkotmánybíróságnak – saját idézett gyakorlata értelmében – érdemi vizsgálatot kell folytatnia tekintetben, hogy a gyermekek érdekeivel kapcsolatos megfelelő vizsgálatot lefolytatták-e a rendesbíróságok.

50. Az ügyben érdemi bizonyítás nem folyt. Egy mondatban összegezni lehetne, hogy a bíróságok mire szorítkoztak: a két ellenérdekű fél értelemszerűen ellentétes előadására, illetőleg szűk körben orvosi dokumentációra (melynek a perben nagy jelentősége – önmagában – nem volt, hiszen a gyermekek állapotának súlyossága alapvetően nem volt vitatott). Az már sokkal inkább kérdéses volt, hogy a magyarországi állapotromlás mennyiben volt felróható az anyának. A jogvita centrális kérdése volt ugyanakkor a gyermekek szállíthatósága, illetőleg a németországi (egészségügyi) ellátások.

51. Ebben a körben az egyetlen valós bizonyíték – teljesen hasonlóan az ABh.-val elbírált ügyhöz – szakértői bizonyítás lett volna. A bizonyítási teher ugyanakkor nem is lett megfelelően elosztva, hiszen a gyermek jogellenes elvitele esetében az elvivőnek – jelen esetben az anyának – kell(ett volna) bizonyítani, hogy a visszaadás nem lehetséges. A Hágai Egyezmény ugyanis

egyértelműen főszabállyá teszi és vélelmezi, hogy a gyermeket vissza kell vinni. Ezt csak nagyon kivételes és súlyos okból lehet megtagadni.

52. Az anya – érthetően, hiszen minden valószínűség szerint az igazságügyi orvosszakértői vélemény nem neki kedvezett volna – nem kezdeményezett ilyen eljárást, az Indítványozónak ilyen bizonyítási kötelezettsége nem volt. Feltéve, de nem megengedve, hogy az Indítványozónak lett volna ilyen kötelessége és lehetősége, még ez sem menti ki az eljáró bíróságok eljárását. Jelen ügyben ugyanis a létező legsérülékenyebb ügyfélnek, a koraszülött és súlyosan beteg csecsemőknek kellett jogot szolgáltatni, akiknek érdekeit az ilyen típusú perekben független harmadik fél, pl. ügyészség nem védi. Így ez a feladat bíróságra marad, akinek – minthogy az eljárás még a régi Pp. hatálya alá tartozó eljárás volt – joga és lehetősége lett volna az Indítványozót kioktatni a szakértő kirendelésének szükségességéről. Azt végül maga a Kúria is elismerte, hogy az Indítványozó semmilyen kioktatást nem kapott a bizonyítási teherről. Az igazságügyi orvosszakértő véleményének ismerete nélkül az eljáró bíróságok gyakorlatilag eszköztelenek maradtak annak a kérdésnek az eldöntésére, hogy sérülhetnek-e a gyermekek, illetve teremtene-e számukra elviselhetetlen helyzetet a szállítás.

53. A fentiekkel összeadódik, hogy az elsőfokú bíróság érvelése – melyet a felülbírálati fórumok is nagyrészt átvettek – szinte szó szerint megegyezik az anya előadásával, mely megkérdőjelezi, hogy a bíróságok érdemi vizsgálatot folytattak-e és annak folyamánként megfelelően megindokolták-e a határozatukat. A bíróságok továbbá figyelmen kívül hagyták azokat az orvosi papírokat, melyek szerint ██████████ szállítható volt (ezen elem ismételtelen aláhúzza az igazságügyi orvosszakértő kirendelése elmaradásának súlyos voltát).

54. A gyermekek németországi elhelyezése kapcsán a bíróságok minden további nélkül az anya álláspontját fogadták el, pedig az Indítványozó előadta, hogy ő is elmenne GYES-re, tud 24 órás nővért fogadni, későbbiekben csökkentett munkaidőben dolgozni, és természetesen igénybe venni a Pető Intézet segítségét. A közvetlenül az anya ellen szóló érveket sem vették szinte semmilyen szinten figyelembe a bíróságok – ideértve a magyar közgyógyellátás áldatlan állapotát, azt, hogy valószínűsíthetően az anya hanyagsága miatt romlott ██████████ állapota stb. További eljárásjogi sérelmet okozott, hogy a tárgyalások jegyzőkönyveit nem kapta meg időben az Indítványozó, így az azokban foglaltakra érdemben nem tudott nyilatkozni.

55. Ismételten hangsúlyozom, hogy a fentiek nem azért lényegesek, hogy az alapján a t. Alkotmánybíróság felülmérlegelje a rendes bíróságok megállapításait, hanem annak bizonyítékául szolgálnak, hogy a rendes bíróságok nem derítették ki megfelelően, hogy mi áll a gyermekek érdekében, és úgy döntöttek a Magyarországon való maradás mellett, hogy súlyos érvek szóltak a visszavitel mellett is – melynek valóságtartalmát meg sem próbálták ellenőrizni.

56. Ebben a körben különösen problematikus alapjogi szempontból a Törvényszék azon álláspontja, hogy szakértő véleményét nem kell beszerezni, mert az esetet „az összes körülmény” értékelésével kell mérlegelni. Ezen álláspontját ráadásul a Törvényszék semmivel nem indokolta, tovább növelve az alapjogi sérelem súlyát.

57. A Kúria előtti felülvizsgálati eljárásban a jogsértés sajnálatosan tovább súlyosbodott, a Kúria ugyanis semmilyen – általa is elismert – eljárásjogi hiányosságot nem volt hajlandó orvosolni, illetőleg tovább erősítette azt a szemléletet, hogy az anya szempontjai (pl. hogyan tudna beilleszkedni Németországban) a gyermekek és az Indítványozó érdekei elé kerültek, rendkívül egyoldalúan, de főként bizonyítatlanul és némely esetben iratellenesen. Az anya ugyanis nem kívánt visszatérni Németországba, így minden ezirányú felvetés értelmetlen volt. Ebben a körben hangsúlyozni kell, hogy a per tárgya – elvileg legalábbis – nem a gyermekek felügyeleti jogának gyakorlása volt, hanem a nem vitatottan jogellenes elvitel orvoslása.

58. Ennek ellenére az eljáró bíróságok összességében egyfajta „árnyék-gyermekelhelyezési pert” folytattak le. Ez viszont nem volt feladatuk – sőt, kifejezetten ellentétes a t. Alkotmánybíróság által az Abh.-ban is hivatkozott a Kúria, a 2013.EI.II.G.1/14. számú, a jogellenesen Magyarországra hozott gyermekek visszavitelével kapcsolatos eljárások vizsgálatára létrehozott joggyakorlat elemző csoport összefoglaló véleményével. Ennek 20. oldalán a munkacsoport akként fogalmaz, hogy "[a] vizsgált ügyekből azonban jól kirajzolódik, hogy a bíróságok a visszaviteli eljárást az Egyezmény keretei között tartják és nem engedik a bizonyítást olyan kérdésekben, amelyek a gyermekelhelyezési perre tartoznak (melyik szülő alkalmasabb a gyermek testi, szellemi és erkölcsi fejlődésének biztosítására). [...] Ezért a vizsgált ügyekben a visszavitel elrendelésének megtagadására csak valóban indokolt esetekben

került sor." Egy olyan eljárás viszont, amely ennyire kilép a neki fenntartott keretek közül, *per definitionem* nem lehet „tisztesleges”.

59. Összefoglalva: a fentiekben jelzett hiányosságok összességükben már önmagukban is a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére vezetnek. Amennyiben a t. Alkotmánybíróság önmagában a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét nem látná megállapíthatónak, úgy előadom, hogy az Abh.-hoz teljesen analóg módon a jelen ügyben eljáró bíróságok sem kerültek abba a helyzetbe, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog alaptörvényi követelményre figyelemmel megfelelően tudták volna értékelni a gyermekek érdekeit, illetve annak kiemelt védelmét. Az eljáró bíróságok megfelelő indokát sem adták annak, hogy miért utasították el a gyermek jogellenes elvitelét orvosló visszavitel elrendelését, és ez a hiányosság szintén a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét eredményezte és ezzel együtt a gyermekek Alaptörvényben foglalt jogainak kiüresedéséhez vezetett. A gyermekek érdekeit tehát az eljáró bíróságok nem vették kellő súllyal figyelembe, azt nem vizsgálták minden részletre kiterjedően, pedig az alkotmányos kötelezettségük lett volna a gyermekek rendkívül fiatal kora és súlyos egészségi állapota korán.

60. Mindezen érvek alapján a támadott bírósági határozatokat – mivel azok sértik az Alaptörvény XVI. Cikkével együtt olvasott XXVIII. Cikkét – meg kell semmisíteni.

III.

KÉRELEM

Összegezve a fent részletesen kifejtett indokaimat, a Pesti Központi Kerületi Bíróság 26.Pk.500.277/2017/12. számon hozott végzése, az azt helybenhagyó, Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 50.Pkf.631.543/2018/4. számú végzése, valamint a Kúria Pfv.II.21.124/2018/10. számú, felülvizsgálati eljárásban hozott végzése sérti az Indítványozó Alaptörvény XVI. Cikk (1) bekezdésében biztosított gyermekek védelméhez való jogát, továbbá sérti az Alaptörvény XXVIII. Cikkében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogát.

Tisztelt Alkotmánybíróság, a beadványban részletesen kifejtett indokok alapján kérem, hogy Pesti Központi Kerületi Bíróság 26.Pk.500.277/2017/12. számon hozott végzése, az azt helybenhagyó, Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 50.Pkf.631.543/2018/4. számú végzése, valamint a Kúria Pfv.II.21.124/2018/10. számú végzése, mint alaptörvény-ellenes bírói döntéseket semmisítse meg.

Budapest, 2019. január 28.

Tisztelettel,

Indítványozó képviselőjében:

dr. Karsai Dániel

ügyvéd

Karsai Dániel Ügyvédi Iroda
1058 Budapest, Nyíry Péter u. 19.

.....
Karsai Dániel Ügyvédi Iroda

dr. Karsai Dániel András

